

K.br. 25/14

- **U IME CRNE GORE**

- Viši sud u Bijelom Polju u vijeću sastavljenom od sudije Bošković Vukomira, kao predsjednika vijeća, stalnih sudija Dješević Šefkije i Varagić Jokana, kao članova vijeća, uz učešće namještenika suda Duborija Radmile, kao zapisničara, u krivičnom predmetu optuženog L. R. iz A, zbog krivičnog djela ubistvo iz čl. 143 Krivičnog zakonika Crne Gore, po optužnici Višeg državnog tužilaštva Kt.br.28/14 od 09.05.2014 godine, nakon održanog usmenog, javnog i glavnog pretresa u prisustvu zamjenika Višeg državnog tužioca M. V, optuženog L. R, njegovog branioca A.A, donio je 24.10.2014 godine, a javno objavio 04.11.2014 godine,

- **P R E S U D U**

Optuženi **L. R**, JMBG, od oca M. i majke A, rođene B, rođen godine, u A, sa stalnim boravkom u mjestu rođenja - O. b, državljanin Crne Gore, neoženjen, nezaposlen, lošeg imovnog stanja, osuđivan, nalazi se u pritvoru od 22.02.2014 godine.

Krivje

Što je:

Dana, 22.02.2014 godine, oko 16,30 h. u ugostiteljskom objektu „B“ lociranom u ul. B. D, bb, u A, svjestan svog djela i htio je njegovo izvršenje, lišio života na mah, doveden bez svoje krivice u stanje jake razdraženosti, sada pok. I. S. iz A, na način što je nakon što ga je sada pok. I. bez ikakvog razloga dva puta udario stisnutom pesnicom u predjelu glave, od kojih udaraca je pao, nakon čega je ustao, pošao do izlaznih vrata gdje mu se nalazila torba sa alatom i iz torbe uzeo čekić, prišao do sada pok. I, koji je u tom momentu sjedio za stolom i više puta ga tim čekićem udario u predjelu glave, nanijevši mu teške tjelesne povrede opasne po život u vidu: ovalnog otvora neravnih ivica i strana promjera oko 3,1x2,6 cm. u predjelu srednje trećine desne tjemene kosti neposredno uz srednju liniju glave, ovalnog otvora ravnih ivica i strana osim u predjelu donjeg poluobima gdje je dužina oko 2 cm. neravan ukupnog promjera oko 3,0x2,8 cm. u predjelu zadnje trećine desne tjemene kosti, od kojeg otvora se nadalje pruža potpuni pukotinski prelom u dužini od oko 8 cm. do zadnje strane piramide desne slepoočne kosti, zbog kojih preloma je

došlo do oštećenja po život važnih moždanih centara – tkiva poglavine u desnom tjemenom predjelu, desnom sljepoočno tjemenom predjelu, desnoj lobanjskoj jami i tkiva velikog mozga u predjelu vrha sredine desnog tjemenog režnja, usled kojih povreda je kod istog nastupila smrt dana 02.04.2014 godine, u Opštoj bolnici u B,

- Čime je izvršio krivično djelo ubistvo na mah iz čl. 145 Krivičnog zakonika Crne Gore,

Pa ga sud primjenom tog zakonskog propisa i čl. 14, 15, 32, 36, 42, 51 Kz i čl. 226, 227, 239 i 374 ZKP-a Crne Gore,

O s u d u j e

Na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina, u koju kaznu mu se ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 22.02.2014 godine, pa nadalje.

Optuženi se obavezuje da na ime paušala plati iznos od 50,00 €, u korist Budžeta Crne Gore, na žiro račun br. 530-7114-98, u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O troškovima postupka biće odlučeno posebnim rješenjem kada budu pribavljeni potpuniji podaci.

Predstavnik oštećene porodice sada pok. I. S, njegova sestra I. K, se radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahtjeva upućuje na parnicu.

O b r a z l o ž e n j e

Više državno tužilaštvo u Bijelom Polju podnijelo je ovom sudu optužnicu_Kt.br. 28/14 od 09.05.2014 godine, protiv L. R. iz A, zbog krivičnog djela ubistvo iz čl. 143 Krivičnog zakonika Crne Gore, koju optužnicu je tužilac činjenično precizirao na pretresu održanom dana 24.10.2014 godine.

U završnoj riječi zamjenik Višeg državnog tužilaštva je istakao da izvedeni dokazi tokom postupka na nesumljiv način ukazuju da je optuženi izvršio krivično djelo stavljeno mu na teret optužnicom. Odbranu optuženog na način kako je iznijeta tokom postupka cijeni neosnovanom i usmjerenom na umanjenje krivice. Po nalaženju tužioca, njegova odbrana je obezvrijeđena izvedenim dokazima, kako iskazima saslušanih svjedoka i oštećenog, tako i pisanim dokazima. Navodi da su svi svjedoci u bitnom potvrdili da je oštećeni prethodno pesnicom udario optuženog u predjelu lica, te da je nakon toga sjeo na stolicu, a potom je optuženi otišao prema ulaznim vratima i iz torbe koja se nalazila na stolici pored vrata uzeo zidarski čekić, prišao oštećenom i sa leđa ga više puta udario u predjelu glave, a udario bi ga i nakon toga da nije spriječen od prisutnih. Tužilac je dalje naveo da je oštećeni predočio da mu se optuženi čim je ušao u kafanu obratio riječima “R, tvoje je prošlo” i da ga je on nakon toga dva puta udario, a potom sjeo na stolicu. Tužilac smatra da su svjedoci tokom postupka prilagođavali svoje iskaze interesima optuženog, te da je oštećeni bio izazvan ponašanjem optuženog koji mu je izgovorio riječi “R, tvoje je prošlo”. Smatra da je optuženi tom prilikom ispoljio bezobzirnost, hladnokrvnost i upornost, prišavši oštećenom iznenada,

sa leđa i da bi nastavio da ga još više puta udara da nije u tome bio spriječen od prisutnih. Navode optužnice smatra u cjelosti dokazanim, sa predlogom da se optuženi oglasi krivim za djelo koje mu je stavljeno na teret optužnicom, i osudi na kaznu po zakonu.

Optuženi L.R. u svojoj odbrani pred tužiocem je u potpunosti negirao izvršenje krivičnog djela stavljenog mu na teret. Predočio je da je dana 22.02.2014 godine, sa L. Lj. i M. Z. bio na groblju, gdje su palili svijeće, nakon čega su se vratili i sjeli u lokal "B" u A. Za susjednim stolom nalazio se I. S. U lokalu se pored njih nalazila konobarica. U jednom momentu ničim izazvan I. je ustao i udario ga pesnicom. Od tog udarca je pao sa stolice, a nakon toga je ustao, branio se od I. i sa njim se tukao. Razdvojili su iz L. Lj. i Z. M. Za to vrijeme konobarica se nalazila za šankom. Nakon toga, pošao je u stanicu policije i prijavio šta se desilo. Tom prilikom sa sobom je imao vojničku torbu u kojoj se nalazila stara garderoba i jedan flaša rakije. Torba se nalazila na podu pored stolice na kojoj je sjedio. Sa I. je školski drug i nikada ranije nijesu imali nespornazuma. Nakon što su ih razdvojili izašao je iz kafane, a I. je ostao u kafani. Ne zna da li je ostao sjedeći za stolom ili pak u ležećem položaju na pločicama. Negirao je da je zidarskim čekićem koji se nalazio u vojničkoj torbi, a koji je iz iste izvadio udario I. S. dva puta u predjelu glave.

Na pretresu se izjasnio da je tačno da je preduzeo radnje onako kako je to opisano optužnicom tužioca, ali je ustvrdio da je bio izazvan, te da se zbog preduzetih radnji ne osjeća krivim. Dalje je predočio da je na groblju bio sa L. Lj, te da su prije nego što su došli u kafić "B" popili po dvije-tri čašice rakije. Kada su ušli u kafić, u kafani su se nalazili Z. M. i I. S. Odmah po ulasku u kafanu Z. ih je pozvao i oni su sjeli za njegov sto. Poručio je piće i isto nijesu bili ni popili kada je Z. ustao i pozvao ga da se tuku i odmah ga tri-četiri puta udario otvorenom šakom po tjemenom dijelu glave. Nije ustajao iza stola, a Z. je pošao put vrata i pozivao ga na tuču. Govorio mu je "ti da se biješ sa mnom, ti imaš šezdeset godina, a ja trideset četiri". Međutim, on nije ustajao iza stola. Reagovao je L. Lj. govoreći da nije trebao da ih zove za sto kada se tako ponaša. U tom momentu sa njegove lijeve strane nalazio se Lj, a sa desne Z. Sada pok. I. naspram njega. Bio je okrenut lijevom stranom lica prema I, kada ga je I. udario dva puta stisnutom pesnicom u predjelu nosa i zuba. Od tih udaraca pao je na pod i udario glavom od stolicu. Bio je sav krvav. Nakon toga je ustao. Pošto se torba sa alatom nalazila pored njega, iz iste je izvadio neki predmet i tim predmetom dva-tri puta udario I. Ne zna u koji dio glave. Od tih udaraca I. je sjeo na stolicu. Istakao je da je moguće da je I. i nakon što je sjeo udario tim predmetom. Ne zna da li ga je neko nakon što je izudarao I. udaljio od njega, ali zna da je potom izašao iz kafane.

Pored njega, Lj, Z. i I. i konobarice, koja se tada nalazila u šanku, u lokalu se nalazilo još jedno lice iz P. i to u susednoj prostoriji. Prostor gdje su se oni nalazili je bio pregledan sa mjesta gdje se nalazila to lice i to lice je jasno moglo vidjeti šta se dešavalo u lokalu. Sa I. nikada nije imao ružnu riječ, pa ni toga dana, kao ni sa Z, niti sa bilo kojim od članova njihove porodice. Živjeli su u dobrim odnosima. Pomagali su se, pa mu je čudno zbog čega su tako ponašali prema njemu.

Tvrdi da nije bilo nikakve prepirke, niti svađe između njega i I. prije nego što ga je I. udario, a nije progovorio ni riječ nakon što ga je Z. udario. I. opisuje kao veoma jakog čovjeka, te i slikovito "da mu je ruka bila kao lopata".

Da je iz torbe izvadio čekić kasnije je saznao. Opisuje da je čekić bio sa jedne strane tup, a da je druga strana korišćena za vađenje eksera. Metalni dio čekića je bio dužine oko 7-8 cm. Na čekiću je bila drvena drška dužine oko 20-30 cm. a čekić je bio težine od oko 400 grama. Pored tog čekića u torbi je imao i

električnu glačalicu, malu testericu, vinklo, olovku i metar. Misli da je taj čekić iznio iz kafane zajedno sa torbom u kojoj se nalazio alat.

Dalje je pojasnio da je udaljenost od stola gdje se desio događaj pa do izlaznih vrata iznosila oko tri metra. Tvrdi da je bio u šoku kada ga je I. udario i kada je pao. Nije znao šta se sa njim dešavalo. Iz usta mu je potekla krv. Misli da je kratko bio u nesvjesti. Plašio se da ga Z. i I. ne tuku i dok se nalazio na patosu.

Kada je ustao, a nakon što ga je I. udario, I. i Z. su se nalazili od njega udaljeni oko dva-tri metra. Između njega i Z. se nalazio Lj. i to odmah iza Z. i tada udaljen od njega oko dva-tri metra. Tada ni Z. ni I. nijesu kretali u njegovom pravcu. Z. i I. nijesu kretali u njegovom pravcu ni dok je Lj. razgovarao sa Z. Dok je Lj. razgovarao sa Z. plašio se da se Z. ne otme od Lj. i da ga ponovo ne izudara. Plašio se od I. i od L, iako isti nije kretao u njegovom pravcu.

Dalje je predočio da je nakon što je uzeo taj predmet, I. je pošao u njegovom pravcu i on ga je tim predmetom tada izudarao. Kada je izvadio taj predmet, nalazio se na istom mjestu pored stola gdje je ranije sjedio, a I. je došao do njegovog stola i on ga je nakon toga tim čekićem udario dva-tri puta u predjelu glave. Bio je uzbuđen, odnosno izgubljen, tako da ne zna ni u koji dio tijela ga je I. udario. Sjeća se da je on samo podigao ruke kako bi se branio od udaraca. Nakon što ga je udario dva-tri puta tim predmetom, I. je sjeo na stolicu.

Nije se mogao izjasniti da li je I. dok je sjedio na stolici udario još jedan put tim predmetom, a vjerovatnije je da ga je još jedan put udario. Kada je udario I, bio je od istog udaljen oko jedan metar i u tom momentu i jedan i drugi su se nalazili sa lijeve strane stola posmatrano od ulaza u lokal. Tada su bili okrenuti licem u lice jedan prema drugom. Prije nego što je I. udario tim predmetom dva-tri puta, I. je, zamahnuo desnom rukom da ga udari. U tom momentu Lj. je nešto raspravljao sa Z.

U završnoj riječi branilac optuženog je u bitnom istakao da je sada pok.I. iznenada, neočekivano i iz čistog mira udario vrlo jako pesnicom optuženog u predjelu nosa i zuba, usled kojeg udarca je pao i nakratko izgubio svijest. Nakon toga, optuženi je uzeo čekić iz torbe i tim čekićem udario oštećenog u predjelu tjemenog dijela glave i to u momentu kada su se oba nalazili u stojećem položaju okrenuti jedan prema drugom licem u lice. Smatra da iskaze svjedoka koji su bili očevdci događaja ne treba prihvatiti jer su išli linijom nezamjeranja porodici I, a njihovi iskazi su negirani nalazima vještaka M. i R. Smatra da je optuženi bio napadnut od strane I. bez razloga, te da se isti nakon toga nalazio u jako razdraženom stanju izazvanom ljutnjom i strahom za povredu tijela, pa i života.

Branilac smatra da bi u radnjama koje je preduzeo optuženi mogla biti sadržana obilježja krivičnog djela ubistvo na mah, stim što navodi da odbrana nije željela da ulazi da li ima uzročne veze između nanijete povrede I. i protoka vremena kada je preminuo. Smatra da je bez obzira na raniju osuđivanost optuženog za lakša krivična djela protiv života i tijela, da je prošlo dosta vremena, pa toj činjenici sud ne bi trebao pridavati posebnu pažnju.

Optuženi je prihvatio u potpunosti završnu riječ svog branioca, i istakao da nema drugo šta dodati.

Sud je u dokaznom postupku na glavnom pretresu izveo dokaze: saslušao svjedoke Z. M, L. Lj, J. S, Š. H, V. D, pročitao: iskaz sada pok. I. S. dat pred ODT-om B. dana 12.03.2014 godine; zapisnik o uviđaju - službena zabilješka Uprave policije PJ B, br. 03/1-1749/1 od 22.02.2014 godine; izvještaj o alkoholisanosti Opšte bolnice iz B. - Biohemijske laboratorije oznake 15 od 26.02.2014 godine, na ime optuženog L. R; izvještaj ljekara jedinice za HMP na ime optuženog; nalaz vještaka dr. R. N. od 05.03.2014 godine; nalaz dr. M. M. dat na zapisnik Kt. br. 48/2014 od 05.03.2014 godine; obdukcioni zapisnik leša sada pok. I. S. oznake S. br. 72/2014 prof. dr. M. Š. od 07.04.2014 godine; nalaz i mišljenje vještaka psihijatra G. K. od 17.10.2014 godine; saslušao vještaka psihijatra K. G, izvršio uvid u: fotodokumentaciju PJ B, br. 03/1-98 od 22.02.2014 godine; fotodokumentaciju koja je sačinjena povodom fotografisanja obdukcije tijela I. S. dana 03.04.2014 godine; izvod iz kaznene evidencije za optuženog Ministarstva pravde br. 0203/3196 od 11.07.2014 godine, na ime optuženog L.R; otpusnu listu sa epikrizom KBC Crne Gore na ime I. S; izvještaj ljekara specijaliste na ime istog sa brojem protokola 2785 dr. M. M; CT nalaz na ime istog sa naznakom datuma pregleda od 24.02.2014 godine, potpis dr. B. V; otpusnu listu sa epikrizom na ime I. S. Klinike za anesteziju, intenzivnu terapiju i terapiju bola KBC Crne Gore sa potpisom direktora tog centra dr. Z. J; istoriju bolesti za istog matični broj naznačen na istoriji 3896/2014/143/172, kao i u izvještaj dr. M. S. i dr. A. R; posmrtno pismo za sada pok. I. S. - Interne medicine Opšte bolnice iz B, pa je cijeneći iste i u kontekstu dovodeći ih u vezu sa odbranom optuženog utvrdio činjenično stanje kao u izreci presude.

Kao nesporno u ovoj krivično-pravnoj stvari utvrđeno je sledeće činjenično stanje:

Optuženi i sada pok. I. S. su se od ranije dobro poznavali. Bili su školski drugovi. Živjeli su u dobrim odnosima, posjećivali se i pomagali.

Dana, 22.02.2014 godine, optuženi je po običajima, za Zadušnice, palio svijeće na groblju zajedno sa L. Lj, gdje su popili po dvije-tri čašice rakije. Nakon toga su pošli u lokal "B" vlasništvo V. D. u A. Sjedjeli su u lokalu i konzumirali piće. U lokalu se nalazio sada pok. I. S. U jednom momentu I. je dva puta stisnutom pesnicom udario optuženog u predjelu glave-nosa i zuba, od kojih udaraca je optuženi pao. Nakon toga je ustao, iz svoje torbe u kojoj se nalazio alat izvadio čekić, koji je sa jedne strane služio za vađenje eksera, a sa druge strane je bio sa tupinom. Čekić je bio težine oko 400 grama i sa dužinom metalnog dijela od 7-8 cm. i dužinom drvenom nasada oko 30 cm. Tim čekićem je sada pok. I. udario u predjelu glave više puta.

Usled povreda koje mu je nanio tim čekićem optuženi kod oštećenog I. je nastupila smrt dana 02.04.2014 godine, u Opštoj bolnici u B.

Sve izvedene činjenice nijesu osporene nijednim izvedenim dokazom, pa ih je sud u potpunosti prihvatio.

Odbranu optuženog na način kako je iznijeta sud nije mogao u potpunosti prihvatiti.

Optuženi se o bitnim činjenicama različito izjašnjavao u pojedinim fazama postupka, kao i različito na glavnom pretresu.

Prvo je negirao da je uopšte čekićem udario sada pok. I, već da se sa istim tukao samo pesnicama, da bi kasnije priznao da je I. više puta udario tim čekićem, a kako navodi kada su se nalazili licem u lice jedan prema drugom i kada su oba bili u stojećem položaju. Istakao je da je vjerovatno jedan put tim čekićem udario oštećenog kada je sjeo na stolicu, nakon što mu je zadao udarce dok se nalazio u stojećem položaju.

Vezano za prisustvo Z. M. toga dana različito se izjašnjavao. Prvo da je Z. M. bio sa njim i Lj. na groblju, gdje su palili svijeće, i da su zajedno došli u kafanu "B" u kojoj se nalazio I, potom da su na groblju bili zajedno on i Lj, a da su Z. našli u kafani "B", gdje je sjedio za stolom sa I. S. i da ih je Z. odmah pozvao da sjednu za njihov sto, što su oni i prihvatili, te da je istog bez razloga pozivao na tuču odmah po njihovom ulasku, da bi ga nakon toga tri-četiri puta udario šakom po tjemenom dijelu glave.

U istražnom postupku nije isticao činjenicu vezano za konflikt koji je tom prilikom imao sa Z.

Na pretresu se neodređeno i nelogično izjašnjavao vezano za ponašanje sada pok. I. Ustvrdio je prvo da ga je I. udario dva puta pesnicama, od kojeg udarca je on pao, da bi se nakon toga izjasnio da je on ustao, te da je I. bio udaljen od njega par metara, da je on tada izvadio čekić iz torbe, jer ga je bilo strah od I, kao i od Z, a nakon što je I. ponovo krenuo prema njemu da je istog udario tim čekićem u predjelu glave kada su se oba nalazila u stojećem položaju i licem u lice okrenuti jedan prema drugom.

Dokazi u ovom pravcu govore potpuno drugačije.

Na okolnosti tog događaja izjasnio se i oštećeni I. S, kao i svjedoci Z. M, L. Lj, J. S, Š. H. i V. D.

Oštećeni a sada pok. I. S. je predočio da je toga dana došao u ugostiteljski objekat "B" u kojem se nalazila radnica J. S, kao i drugi gosti. Dok se nalazo u lokalu došli su optuženi i Lj, kao i Z. M. Prišli su njegovom stolu i počeli da se ponašaju drsko. Optuženi mu je govorio "R, tvoje je prošlo", na šta on nije reagovao, već je izašao iz lokala i čekao optuženog da se potuku. Optuženi je odmah izašao sa njim, te kada su se nalazili ispred lokala udario je optuženog dva puta šakom u predjelu lica. Nakon toga se vratio u lokal i sjeo za sto i poručio piće. Nakon toga, dok je sjedio za stolom i ispijao piće ušao je optuženi u lokal, uzeo iz svoje torbe zidarski čekić i udario ga u predjelu lobanje dva puta tupim dijelom čekića. Pao je u lokvi krvi i bio je u nesvjesnom stanju. Nakon toga, kada je došao sebi, vlasnik lokala V. ga je sa kolima Hitne pomoći odvezao za B. u bolnicu. Iz B. je poslat za B. P. na snimanje, a potom u Klinički centar u P, gdje je kao hitan slučaj operisan. Pridružio se krivičnom gonjenju i istakao imovinsko-pravni zahtjev za naknadu štete, čiji iznos zahtjeva nije opredijelio.

Svjedok Z. M. u bitnom je predočio kod tužioca da je toga dana oko 11,30 h. došao u kafanu "B". U kafani su se tada nalazili vlasnik lokala i lice po prezimenu Š. Poručivali su jedni drugima piće. Po proteku oko sat ipo, Š. je sjeo za njegov sto i nastavili su da konzumiraju alkohol. Oko 15,00 h. došao je I. S. Stajao je za šankom i on mu je naručio pivo. Između 15,30 h. i 16,00 h. došli su L. Lj. i optuženi. Pozvao ih je da sjednu za njegov sto, jer se dobro poznaju, a i komšije su. I. je i dalje stajao za šankom, a potom je i on došao i sjeo za njihov sto. Ne zna ko ga je pozvao, ali postoji mogućnost da je upravo optuženi. Svi su konzumirali alkohol. Razgovarali su jačim tonom. Nijesu se niti prepirali, niti svađali. U ćošku kafane je sjedio Š. H. Sa njegove lijeve strane optuženi, do optuženog Lj, do Ljubiše pok. S, a do Slavka on. U jednom momentu optuženi je ustao i krenuo prema šanku. U međuvremenu je ustao i I, prišao mu na jedan metar i udario ga pesnicom u predjelu lijeve strane vilice. U tom momentu S. i optuženi su bili okrenuti licem u lice jedan prema drugome. Niti je S. prije toga rekao šta optuženom, niti optuženi S. Od zadobijenog udarca optuženi je pao, a zapazio je da je optuženom tada tim udarcem slomljen zub, jer je vidio da je isti ispljunuo zub sa krvlju u šaku. Povukao je I. da sjedne na stolicu, što je on i uradio, a L.Lj. je podigao optuženog. Nakon toga, optuženi je krenuo prema izlaznim vratima. Pored vrata se nalazila njegova torba koju je donio sa sobom kada je ušao u kafanu. Prošao je iza I. S. da uzme jaknu i tada je vidio da je optuženi metalnim čekićem udario S. u predjelu glave, dok je S. sjedio na stolici. Koliko se sjeća optuženi je S. udario tri puta tim čekićem u predjelu glave, a potom je Lj. povukao optuženog prema vratima. Da to nije uradio, smatra da bi optuženi S. ubio. Usled zadobijenih udaraca S. je pao sa stolice na patos na leđa. Bio je krvav po glavi, a na patosu je bila lokva krvi. Nakon što je Lj. povukao optuženog i odvojio ga od S, optuženi je izašao vani i ponio je torbu sa sobom. Čekić je iznio iz kafane, a šta je uradio sa njim ne zna. On je odmah izašao iz kafane i pošao u Dom zdravlja da pozove Hitnu pomoć, a što je uradila i J.S. Hitna je brzo došla i S. se tada bio osvijestio. Između sebe su ga povel i vozila i prevezli u Dom zdravlja.

Tvrdi da između njega i optuženog nije bilo nikakve prepirke i svađe, osim što su razgovarali pojačanim tonom. Jedan drugog nijesu vrijeđali, niti je on udario bilo čime optuženog, niti je optuženi njega, niti je bilo razloga za to. Optuženog poznaje. Zna da je majstor. Radio je tesarske poslove i u njihovoj kući. Sa sobom je uvijek nosio torbu sa alatom. Toga dana bio je u dosta alkoholisanom stanju, a u takvom stanju su bili i svi ostali.

Na pretresu je ponovio iskaz iz istrage, sa razlikom što je predočio da su se svi za stolom nešto prepirali, te da je tačno da je optuženom rekao da ide od njihovog stola, što je on i uradio, a da je za njim tada pošao I. Kada je došao do optuženog, učinilo mu se da ga je I. tada zagrlio, međutim, on ga je nakon toga udario pesnicom u predjelu glave. Vezano za prepirku kako je to naznačio na pretresu je pojasnio da su usled alkoholisanosti razgovarali dosta bučno i da nije bilo nikakvih nesporednosti između njih koji bi uzrokovali prepirku, te je učinio tačnim da je vidio kada je optuženi iznio torbu, a nije mogao pojasniti vezano za to da je zapazio da se torba nalazila pored vrata, odnosno da je istu optuženi unio.

Dalje je pojasnio da se optuženi nalazio udaljen od I. na oko dva ipo metra i da se kretao prema vratima kada ga je I. sustigao i udario, te da je nakon toga vukao I. da sjedne, što je on i uradio. Nakon toga je pošao iza I, kako bi uzeo kaput. Dalje je pojasnio da je zapazio da je sada pok. I. sjedio i bio okrenut bočno, odnosno desnom stranom prema optuženom kada ga je udario čekićem. Metalni dio čekića je bio dužine 7-8 cm. možda i 10 cm. sa dužinoim drške od 30 do 40 cm. Ustvrdio je da se torba sa alatom nalazila pored stola to bi morao primijetiti, jer je za stolom proveo četiri-pet sati. Nije vidio ni kada je optuženi uzeo tu torbu, već samo kada je iznio iz kafane, niti je vidio kada je optuženi uzeo čekić, niti odakle ga je uzeo. Ne sjeća se da li se torba nalazila u blizini vrata, kao i da se ne sjeća da li je optuženi imao na glavi šubar, kapu ili slično. Dalje je predočio da nakon što je I. udario optuženog, da je nakon toga sjeo na stolicu, te kada su prema vratima pošli optuženi i svjedok Lj, da sada pok. I. nije pokušavao da ide za njima, niti da je

bilo šta govorio, pa time ni prijetio, niti psovao. Kada su L. pošli prema vratima, to je zapazio i tada su isti bili udaljeni od I. oko dva do dva ipo metra. Dalje je pojasnio da je Lj. podigao optuženog i da su krenuli prema vratima, a da je on odmah nakon toga povukao sada pok. I. i tada nije zapazio da je optuženi pokušao da se vrati i da nastavi svađu sa I.

Ustvrdio je da on optuženog nije pozivao na tuču toga dana, niti da mu je skidao kapu sa glave, te da ne zna uopšte da je optuženi toga dana imao kapu na glavi. Dalje je istakao da, koliko se sjeća, da za svo vrijeme dok su se nalazili u kafani da I. i optuženi uopšte nijesu izlazili iz lokala, te da se lice po prezimenu Š. za svo to vrijeme nalazilo u lokalu i da je moglo vidjeti šta se dešavalo.

Svjedok L. Lj. u bitnom predočava da je sa optuženim na Zadušnice dana 22.02.2014 godine, nakon što su palili svijeće na groblju svratio u kafanu "B". Optuženi je na stolu do vrata ostavio torbu sa alatom. U kafani su za istim stolom sjedjeli Z.M. i lice po prezimenu Š, dok je I. S. stajao za šankom. Z. ih je pozvao da sjednu za njihov sto, gdje su popili više tura pića. Za isti sto je nakon toga sjeo I. S. Konzumirali su piće i svi su bili pod dejstvom alkohola. Koliko se sjeća nije bilo prepirke između bilo koga od njih, a ne zna zbog čega je optuženi pošao do vrata gdje mu se nalazila torba, ali je zapazio kada je S. tada prišao do njega i udario ga jedan put pesnicom u predjelu vilice, usled kojeg udarca je optuženi pao. Nejasno mu je zbog čega je do toga došlo jer prethodno nije bilo nikakve svađe između njih. Nakon toga, optuženi je ustao i vidio je kada je iz usta ispljunuo krv, a tekla mu je krv iz nosa. Nakon toga, iz torbe je izvadio metalni čekić, prišao iza S. leđa i udario ga čekićem u predjelu glave dva-tri puta. Koliko se sjeća S. je tada sjedio na stolici. Nakon toga, on je dohvatio optuženog i povukao ga, i spriječio da dalje udara sada pok. S

Za svo vrijeme dok su sjedjeli u kafani nije bilo nikakve prepirke između njih, pa mu je nejasno zbog čega je do toga došlo. Nakon što je on povukao optuženog, Z. je prišao S. koji se tada nalazio na patosu i bio je oblivljen krvlju. Koliko se sjeća nije bilo nikakve prepirke, niti svađe između Z. i optuženog, niti je Z. udario optuženog, niti optuženi Z. Optuženi je potom izašao iz kafane i sa sobom ponio torbu, a ne zna šta se desilo sa čekićem. Z. je pozvao Hitnu pomoć i I. su podigli sa patosa. Iv. je na svojim nogama izašao iz kafane uz pomoć Hitne pomoći.

Poznato mu je obzirom da su iz istog sela da je optuženi majstor, pa bi isti nosio alat sa sobom kada bi ga neko pozvao da radi. Čekić je opisao da je sa jednog kraja bio četvrtastog oblika, dimenzija na tom dijelu 4x4 cm, i dužine metalnog dijela od 7-8 do 10 cm. a da je drugi dio bio u obliku šiljka i po njegovom mišljenju služio je za vađenje eksera. Nasad na čekiću je bio metalni, dužine oko 40 cm.

Na pretresu je istakao da nije vidio kada je optuženi iz torbe izvadio metalni čekić, te da je optuženi sada pok. I. prišao sa boka, a ne sa leđa kako je to u istrazi naveo. Predočio je da je samo vidio čekić u ruci optuženog kada je prišao do sada pok. I, a ne i momenat kada je čekić izvadio iz torbe. Bio je pijan i ne sjeća se potpuno detalja događaja, te se ne sjeća da li je bilo šta razgovarao sa Z, niti da ga je bilo šta upozoravao.

Svjedokinja J. S. u bitnom predočava da je dana 22.02.2014 godine, negdje od 16,00 h. mijenjala strica i radila u kafiću "B". Kada je došla zapazila je da za jednim stolom sjede Z. M, L. Lj, I. S, optuženi i još jedno lice po prezimenu Š. Pili su. U jednom momentu dok se nalazio za šankom, začula je galamu. Počeli su da

viču, a nije razumjela šta, jer je bila glasna muzika. U jednom momentu su ustali i prepirali se, govoreći nešto jedan drugom u smislu “nijesam ja, ti si”. Nije mogla da razumi koje riječi je ko od njih govorio. Odmah potom, pošla je do susjedne prodavnice kako bi obavijestila strica. Kada se vratila u lokal na vratima je srela optuženog koji je u tom momentu stajao u unutrašnjosti lokala do vrata. Bio je krvav u predjelu usana i brade. Ušla je u šank i vidjela je da I. S. sjedi na stolici, dok su ostali stajali. Od stola do izlaznih vrata je udaljenost oko dva metra.

U jednom momentu optuženi je uzeo torbu koja se nalazila do vrata na stolici i mislila je da će da ide iz lokala. Prala je čaše i u jednom momentu se okrenula i vidjela kako optuženi stoji iza leđa S. i istog udara metalnim čekićem u predjelu glave, dok je S. sjedio na stolici. Zapazila je da je optuženi udario S. jedan put ili dva puta. Istrčala je napolje i pozvala strica koji je odmah došao. Zatim je pozvala hitnu pomoć. Od kada je došla u kafanu, pa do momenta kada se desio taj događaj prošlo je 15-20 minuta. Za to vrijeme nije vidjela da je neko nekog od njih udarao pesnicom ili da se nešto drugo dešavalo između njih. Jedino je vidjela kada je optuženi udario čekićem po glavi S. Dok su se prepirali nije mogla zapaziti ko se sa kime svađa i da li se svađaju S. i optuženi.

Pojasnila je da je optuženi prošao sa S. desne strane. Vidjela je da drži čekić u ruci kada je istim udario S. po glavi. Nije zapazila da je neko od njih sprečavao optuženog da udara S, jer je odmah izašla iz lokala. Dok su se raspravljali “najgrlatiji” je bio Z. M. koji se prepirao sa optuženim. Nije zapazila da su Z. i optuženi išli prema vratima, niti jedan od njih, niti je zapazila da je M. udario optuženog, niti optuženi M.

Dalje je predočila da je vidjela kada je optuženi uzeo svoju torbu koju je prethodno ostavio pored izlaznih vrata sa kojom je izašao vani, a da se nakon toga vratio u lokal, prišao do stola gdje se nalazio I. i istog dva puta udario čekićem u predjelu glave. Čekić je opisala da je sa jedne strane bio tup, a sa druge oštiji. Drška na čekiću je bila od drveta, a dužina metalnog dijela čekića je iznosila od 10 do 15 cm. Misli da je taj čekić služio i za vađenje i za zakivanje eksera. Nije se mogla izjasniti o obliku tupog dijela čekića, niti o njihovim dimenzijama. Po njenom zapažanju udarci čekićem koje je optuženi zadavao sada pok. I. bili su srednje jačine, a preciznije se nije mogla izjasniti, jer se uplašila i istrčala iz lokala.

Svjedok Š. H. zv. “H” je u bitnom istakao da je bio u kafani kada se desio ovaj događaj. Kada je došao u kafanu u kafani se nalazio vlasnik kafane V. D, kao i Z. M. Z. je pozvao njega i D. i sjeli su za isti sto. Potom su u kafani ušla dva lica koje je isto tako Z. pozvao da sjednu za njihov sto. Nakon toga je došao I. S. koji je stajao za šankom, pa je Z. pozvao i I, te je isti sjeo za njihov sto. Naručivali su i popili više pića. Potom je J. S. mijenjala vlasnika kafane. Navodi da je bio u dosta alkoholisanom stanju, ali da nije zapazio da je neko nekog vrijeđao, niti da je bilo kakve prepirke ili svađe između lica koja su sjedjela za stolom. U jednom momentu I. je ustao i prišao do optuženog koji je bio ustao. Pošto je bio okrenut leđima nije vidio šta se tačno desilo, ali je zapazio da je optuženi pao na patos, te je zapazio da je isti bio krvav u predjelu lica i usta. Nakon toga, optuženi je ustao i držao se rukama za vilicu, a S. se vratio i sjeo na stolicu gdje je prethodno sjedio. Prišao je do optuženog i tada ga je optuženi naprskao krvlju sa ruku, pa je otišao u toalet da očisti krv sa garderobe. Dok je bio u toaletu čuo je nekoliko tupih udaraca, te kada je izašao iz toaleta vidio je da S. leži na patosu. U kafani tada nije bilo nikoga. Izašao je kako bi obavijestio Hitnu pomoć koja je upravo tada dolazila. Odmah nakon toga, napustio je to mjesto i ne zna šta se dalje dešavalo. U kafani dok je on bio nije bilo nikakve prepirke između njih, niti svađe. Zbog čega je došlo do tuče između optuženog i S. nije mu poznato. Tvrdi da nikakvih prepirki nije bilo između Z. M. i optuženog, te da optuženi nije udario M, niti M. optuženog.

Opisao je da je sada pok. I. bio mnogo krupniji od optuženog, te je predočio da je optuženi došao sa jednim "debelim licem" po prezimenu L.

Svjedok V. D. je u bitnom predočio da su u njegovu kafanu došli L. Lj. i optuženi. Prije njih u kafani je došao M. Z, kao i Š. H. Kada su L. došli Z. ih je pozvao da sjednu za njegov sto i naručio im piće. Oko 16,00 h. pozvao je svoju sinovicu J. S. da ga zamijeni, jer je imao obaveze. Sve do momenta kada je pošao za S. u kafanu nije bio I. S. Nakon što se vratio sa sinovicom, Š. je sjedio za stolom zajedno sa Z, kao i L. L. i optuženim, a I. je dalje stajao za šankom. Tvrdi da za vrijeme dok je bio u kafani, da se nije dešavala bilo kakva prepirka ili slično između naznačenih lica, te da su bili mirni, a koliko je mogao da primijeti bili su svi pod dejstvom alkohola.

Po proteku oko 20-30 minuta kada je izašao iz kafane pozvala ga je S, govoreći mu "ovdje je kaos, brže ovamo". Kada je došao ispred kafane je zatekao Z. M. i L. Lj, koji su mu na njegovo pitanje rekli "kaos je", a kada je ušao u kafanu zatekao je I. S. u lokvi krvi na patosu u ležećem položaju, naslonjen na lijevo rame. Zvao ga je, međutim isti nije reagovao, pa je on pomislio da je mrtav. Pozvao je Hitnu pomoć, koja je došla po proteku oko 10 minuta. Kada su ušli zapazio je da je S. mrdnuo glavom. Hitna pomoć je odvezla sada pok. S. Navodi da su optuženi i I. S. često boravili u njegovoj kafani i po njegovom mišljenju bili su veliki prijatelji. Nikada za vrijeme dok su sjedjeli u njegovu kafanu nije primijetio da su se svađali i prepirali. Dalje je predočio da je zapazio da kada je ušao optuženi je nosio jednu vojničku torbu koju je spustio na stolicu do vrata. Ta stolica je bila udaljena od stola za kojim su oni sjedjeli oko dva ipo metra. I. je opisao kao čovjeka jake konstrukcije.

Poznato mu je da se optuženi bavio majstorlukom, te da ga je često viđao da nosi torbu sa alatom. Kada je ušao u lokal, osim I. nije se nalazilo drugo lice u lokalu, a optuženi je bio pošao sa tog mjesta.

Iskaz oštećenog na način kako je iznet, sud nije mogao u potpunosti prihvatiti, jer je isti dijelom obezvrjeđen iskazima saslušanih svjedoka, koju sadržinu u bitnom je sud prihvatio. .

Naime, svjedoci Z. M, L. Lj., J. S. i Š.H, u bitnom predočavaju da nije bilo svađe, prepirke, niti bilo kakvih nesporazuma između optuženog i sada pok. S. prije nego što je S. stisnutom pesnicom udario sada optuženog R. Svjedoci su saglasni da je prvo iza stola ustao sada optuženi, a da je nakon toga ustao sada pok. S, pošao za njim, sustigao ga i dva puta ga udario pesnicom u predjelu glave, od kojih udaraca je optuženi pao, te da je nakon toga optuženi ustao, pošao do izlaznih vrata, gdje mu se nalazila torba sa alatom, iz koje je izvadio čekić i tim čekićem sa desne strane prišao sada pok. S. i udario ga dva-tri puta u predjelu glave, usled kojih udaraca je sada pok. S. pao sa stolice.

Dakle, sada pok. S. je optuženog udarao pesnicama u kafani, a ne ispred kafane kao što je to tvrdio sada pok. S, te da nije bilo nikakve prepirke, svađe ili slično između optuženog i sada pok. S, a nasuprot njegovoj tvrdnji da mu je optuženi prije nego što ga je udarao pesnicama izgovorio riječi "R, tvoje je prošlo" i da je on nakon toga nanio povrede sada optuženom.

Po nalaženju suda, ovi svjedoci opisuju događaj onako kako se desio. Svjedoci saglasno kazuju o bitnim činjenicama i po nalaženju suda suprotno nalaženju branioca optuženog nijesu imali nikakvog razloga da kazuju drugačije od onoga kako se desilo, tim prije što su se poznavali dobro i sa oštećenim i sa sada pok. S. i optuženim, te da su i sa jednim i sa drugim živjeli u dobrim odnosima.

Da je optuženi i izgovorio riječi oštećenom kako to navodi, svjedoci nijesu imali nikakvog razloga da to ne potvrde, a kod nespornog što jasno opisuju u svojim iskazima da je sada pok. S. prvo nanio povrede optuženom, a nakon toga optuženi sada pok. S.

Službenom zabilješkom Uprave policije iz B. oznake 03/1-1749/1 od 22.02.2014 godine, koja ima svojstvo zapisnika o uviđaju, bliže je opisano mjesto gdje se događaj desio, kao i opisani zatečeni tragovi na mjestu dešavanja.

Iz izvještaja KLiničko biohemijske laboratorije Opšte bolnice iz B, pod brojem 15 od 26.02.2014 godine, se utvrđuje da je u krvi optuženog nađeno alkohola u koncentraciji od 0,96 %.

Izvještajem Hitne medicinske pomoći iz A. na ime optuženog, opisane su povrede kod optuženog koje je zadobio u ovom događaju.

Foto-dokumentacijom Uprave policije iz B. od 22.02.2014 godine, bliže je predstavljeno mjesto-lokal u kojem se događaj desio i prikazani tragovi nađeni na mjesto dešavanja, a foto-dokumentacijom sačinjenom povodom obdukcije tijela sada pok. I.S. bliže su predstavljene povrede kod oštećenog i mjesto gdje su te povrede nanijete.

Iz izvoda iz kaznene evidencije za optuženog od 11.07.2014 godine, proizilazi da je optuženi ranije osuđivan i to presudom Osnovog suda u B, K. br. 26/01 od 14.02.2002 godine, zbog krivičnog djela laka tjelesna povreda iz čl. 37 st. 2 u vezi st. 1 Kz RCG, uslovno na 30 dana zatvora na jednu godinu, presudom istog suda K.b r. 501/05 od 09.05.2006 godine, zbog krivičnog djela ugrožanje opasnim oruđem pri tuči i svađi iz čl. 154 st. 1 KZ CG, uslovno na kaznu zatvora u trajanju od dva mjeseca sa rokom provjere od godinu dana, presudom istog suda K. br. 4/06 od 28.12.2006 godine, zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnog zajednici iz čl. 220 st. 1 KZ CG, uslovno na kaznu zatvora u trajanju od tri mjeseci uslovno za jednu godinu, i presudom istog suda K. br. 181/05 od 17.03.2006 godine, zbog krivičnog djela laka tjelesna povreda iz čl. 152 st. 2 u vezi st. 1 KZ CG, uslovno na kaznu zatvora u trajnju od četiri mjeseca sa rokom provjere od godinu dana.

Iz otpusne liste KBC iz P. na ime sada pok. I, se utvrđuje da je isti u tom Kliničkom centru liječen od 22.02.2014 godine, do 07.03.2014 godine.

Izveštajem ljeakara specijaliste M. M. opisane su povrede kod sada pok. I, te data dijagnoza.

CT nalazom Centra za radiološku dijagnostiku od 24.02.2014 godine, naznačeno je da je izvršen CT pregled endokranijuma, te dat zaključak da postoji kontuziono hemoragično žarište koje se pruža intracerebralno desno frontalno, te da je isto u umjerenoj progresiji u odnosu na prethodni nalaz.

Iz otpusne liste sa epikrizom Klinike za enesteziju, intenzivnu terapiju i terapiju bola na ime sada pok. I. je naznačeno da je isti primljen iz operacione sale nakon navedenog zahvata.

Iz istorije bolesti i dostavljenog izvještaja koji su potpisali dr. M. S. – neurohirug i dr. A. R. – specijalizant, na ime sada pok. I. – Kliničkog centra iz P., se utvrđuje da je pacijent primljen na Kliniku za neurohirurgiju radi operativnog liječenja. Klinički i CT pregledom endokranijuma verifikovane impresivne frakture tjemeno i potiljačno sa desne strane. Navodi da se tjemeno desno u regiji impresivne frakture verifikuje hemoragično kontuziono žarište. Dalje se navodi da je pacijent povrijeđen dan prije prijema.

Iz posmrtnog pisma Opšte bolnice iz B. P. se utvrđuje da je kod sada pok. I. nastupila smrt dana 02.04.2014 godine, oko 21,00 h.

Ocim dokazima nije bilo prigovora tokom postupka, a sud nije imao nikakvog razloga da sadržinu istih ne prihvati.

Vještak N. R. u dostavljenom nalazu i mišljenju opisao je povrede kod sada pok. I.S, te je naznačio da je sada pok. I. zadobio povrede u vidu razderotine u desnoj polovini tjemenog predjela koja je praćena utisnutim prelomom desne tjemene kosti, nagnječenjem kore velikog mozga, krvarenjem ispod meke moždanice i unutar tkiva mozga, prisustvo vazduha u lobanjskoj duplji sa posledičnom slabošću polovine tijela. Izjasnio se da je navedena povreda posledica dejstva tupine mehaničke sile, te da je ista nastala usled jednokratnog direktnog dejstva aktivno jako zamahnutog mehaničkog oruđa – udarca, a moguće i čekića. Vještak je mišljenja da ova povreda nije mogla biti nanijeta pesnicom. Povredu je kvalifikovao kao tešku tjelesnu povredu opasnu po život, odnosno kao osobito tešku tjelesnu povredu, a da je neposredna opasnost po život otklonjena blagovremenom hirurškom intervencijom. Osim te povrede, vještak navodi da je oštećeni zadobio povredu u vidu razderotine u desnoj polovini potiljačnog predjela, praćenom utisnutim prelomom potiljačne kosti. Navedena povreda je posledica dejstva tupine mehaničke sile i ista je nastala usled jednokratnog direktnog dejstva aktivno jako zamahnutog mehaničkog oruđa – udarca, a moguće i čekića. Ni ova povreda nije mogla biti nanijeta pesnicom, po nalaženju vještaka. U vrijeme nanošenja povreda se kvalifikuje kao teška tjelesna povreda. Oštećeni je zadobio i povredu u vidu razderine u predjelu granice čeonog i tjemenog predjela glave, koja povreda je isto tako nanesena dejstvom mehaničke sile jednokratnim direktnim dejstvom aktivno zamahnutog mehaničkog oruđa – udarca, a moguće i čekićem, a mala je vjerovatnoća da je ista mogla biti nanijeta pesnicom. Ovu povredu je kvalifikovao kao laku tjelesnu povredu. Osim naznačenih, oštećeni je zadobio i povredu u vidu razderotine u predjelu desnog uha i otoka desne šake. Prva je, po nalaženju vještaka, posledica dejstva tupine mehaničke sile nastala dejstvom aktivno zamahnutog mehaničkog oruđa, moguće čekićem ili pesnicom, ali moguće i usled pada i udara o tvrdu i neravnu podgou. Povreda desne šake je posledica

dejstva tupine mehaničke sile, a po nalaženju vještaka, mogla je nastati usled korišćenja sopstvene pesnice za zadavanje udarca. Ove dvije povrede vještak je kvalifikovao kao lake tjelesne povrede.

Zbirno, sve povrede vještak je kvalifikovao kao tešku tjelesnu povredu opasnu po život, odnosno osobito tešku tjelesnu povredu.

Vještak M. M. se u vezi povreda kod optuženog izjasnio da je isti imao povredu u vidu nagnječno-razderne rane, veličine 0,5 cm. u predjelu gornje usne lijevo, te da rana u vrijeme pregleda nije krvarila. Povredu je kvalifikovao kao laku tjelesnu, a ta povreda je mogla nastati dejstvom tupog mehaničkog predmeta, kao što je stisnuta pesnica, drvena ili metalna palica ili slično.

U zaključku obdukcionog zapisnika vještaka M. Š. je naznačeno da je smrt kod sada pok. I. S. nasilna, te da je ista nastupila usled oštećenja po život važnih moždanih centara zbog preloma kostiju lobanje, a da su oštećenja po život važnih moždanih centara, prelomi kostiju, kao i druge spoljne i unutrašnje opisane povrede su posledica najmanje dvostrukog dejstva tupog, teškog i jako zamahnutog mehaničkog oruđa.

Vještak psihijatar G. K. se izjasnila da optuženi ne boluje od trajne duševne bolesti, niti je zaostalog duševnog razvoja, a od istih nije bolovao ni u vrijeme izvršenja djela. U vrijeme izvršenja djela bio je u stanju lakog stepena pijanstva. Po mišljenju ovog vještaka, u slučaju da se događaj desio onako kako je to iznio u svojoj odbrani optuženi, u vrijeme izvršenja krivičnog djela, kod istog bi bio prisutan afekat ljutnje i straha jakog intenziteta, koji bi u sadejstvu sa karakteristikama njegove ličnosti i stanju lake alkoholisanosti u kojoj se nalazio, uticali da se smanji sposobnost upravljanja svojim postupcima do bitnog stepena.

Pojašnjavajući nalaz na pretresu ovaj vještak je naveo da sadržinu njenog nalaza ne bi mijenjalo ni to da je optuženi oštećenom izgovorio riječi "R, tvoje je prošlo".

Vještak je pojasnila da je nalaz dala po osnovu razgledanja cjelokupne dokumentacije iz spisa, iz koje dokumentacije ne postoji podatak da je optuženi gubio svijest, a što ukazuje da kod istog se nije desio potres mozga. Dalje je pojasnila da se optuženi, kako proizilazi iz spisa, nakon zadobijanja udarca od strane sada pok. I, pošao do torbe i izvadio čekić i istim izudarao u predjelu glave oštećenog. Tada se nalazio u stanju jake razdraženosti, odnosno stanju jake ljutnje, ali da ljutnja nije bilo dovoljno jaka da suspenduje i razum i u potpunosti ukine volju, obzirom da optuženi nije duševni bolesnik, niti da je zaostao u metalnom razvoju. Predočila je da u sadejstvu straha i ljutnje, a pogotovu od straha neposredne opasnosti, da strah može suspendovati razum i dovesti do kratkog spoja, jer u tom slučaju se radi o nagonu za življenje, odnosno preživljavanje, a što nije slučaj kod afekta ljutnje kod ljudi koji nemaju dodatnih psihijatrijskih poremećaja.

U slučaju da optuženi nije bio u stanju alkoholisanosti kod istog bi u isto takoj situaciji postojalo stanje jake razdraženosti, ali bi bilo drugačije upravljanje svojih postupcima, jer stanje lake alkoholisanosti

dovodi do smanjenja kočnica, koje su kroz vaspitanje ugrađene i do slabijeg marenja za posledice sopstvenog ponašanja.

Po nalaženju suda, ovi vještaci su nalaze dali stručno i nepristrasno, na osnovu medicinske dokumentacije i potrebnih pokazatelja, pa je sud iste prihvatio kao potpune i stručne, date po osnovu nauke i struke.

Dakle, nesporno je da je optuženi L. R. nakon što ga je sada pok. I. S. dva puta udario pesnicom u predjelu glave, istog lišio života na način kako je to opisano.

Međutim, sporno je da li je optuženi lišio života sada pok. S. na način kako je to opisano optužnicom tužioca ili pak da li je istog lišio života na mah, doveden bez svoje krivice u stanje jake razdraženosti napadom sada pok. S.

Analizom odbrane optuženog i svih izvedenih dokaza, sud nalazi da je optuženi L. R. počinio krivično djelo ubistvo na mah iz čl. 145 KZCG, a ne krivično djelo ubistva iz čl. 143 Kz Crne Gore, kako mu je to stavljeno na teret optužnicom tužioca.

Da je optuženi sada pok. I. lišio života na mah, doveden bez svoje krivice u stanje jake razdraženosti napadom sada pok. I. S, potvrđuju se iskazima svjedoka Z. M, L. Lj, J. S. i Š.H, kao i sadržinom nalaza vještaka psihijatra G. K.

Da je sada pok. I. bez razloga napao optuženog L, na način što ga je dva puta udario stisnutom pesnicom u predjelu glave, nanijevši mu povrede, od kojih udaraca je optuženi pao, nakon čega je ustao, pošao do torbe u kojem mu se nalazio alat, iz koje je uzeo čekić, prišao do njega i tim čekićem ga više puta udario u predjelu glave u momentu dok je isti sjedio na stolici, od kojih udaraca je oštećeni pao na patos u lokvi krvi, se utvrđuju iz iskaza svjedoka Z. M, L. Lj, J. S. i Š. H.

Svi ovi svjedoci tvrde da između L. i sada pok. I, prije nego što je I. napao optuženog, nije bilo prepirke, svađe ili bilo kakavog nesporazuma koji bi uzrokovao ponašanje sada pok. I. Svjedocima je nejasno zbog čega je I. dva puta udario stisnutom pesnicom optuženog, jer kako tvrde da za to nije imao nikakvog povoda niti razloga. Svjedoci predočavaju da su samo glasnije pričali, te da su svi konzumirali alkohol i svi bili u alkoholisanom stanju.

Ovi svjedoci potvrđuju odbranu optuženog da ga je sada pok. I bez ikakvog razloga i povoda izudarao stisnutim pesnicama u predjelu glave, od kojih udaraca je sada optuženi pao. Potvrđuju da je optuženi imao povrede u predjelu usta i da mu je tekla krv iz usta.

Da je sada optuženi L. tada zadobio tjelesne povrede potvrđuje se nalazom vještaka M. M, koju povredu vještak opisuje kao nagnječno-razdernu ranu u predjelu gornje usne.

Činjenica je da se optuženi različito izjašnjavao u pojedinim fazama postupka i u pogledu bitnih činjenica. Prvo je negirao da je uopšte čekićem nanio povrede sada pok. I, da bi nakon toga priznao da je istom nanio povrede. Predočio je da se branio od napada sada pok. I, te da ga je I. prethodno dva puta udario u predjelu glave stisnutom pesnicom, od kojeg udarca je pao, da bi pošao u njegovom pravcu nakon što je on ustao sa poda i da ga je tada dok su i jedan i drugi bili u stojećem položaju i okrenuti jedan drugom licem u lice izudarao tim čekićem u predjelu glave i nanio mu povredu.

Ovakva njegova odbrana je obezvrijeđena iskazima saslušanih svjedoka, koji su kategorični da je sada pok. I. sjedio na stolici kada mu je optuženi nanio povrede čekićem koji je uzeo iz torbe koja se nalazila pored vrata na stolici udaljena od stola za kojim se desio događaj oko dva ipo metra.

Izvedeni dokazi ukazuju da je optuženom njegov rođak Lj. pomogao da ustane nakon što ga je sada pok. I. oborio na pod udarcima pesnicom, a da je tada Z. povukao I. da sjedne, što je on i uradio, a da je nakon toga optuženi pošao do vrata i iz torbe koja se nalazila pored vrata na stolici a koja je bila udaljena od mjesta gdje se događaj desio oko 2,5 metra izvadio čekić iz torbe i tim čekićem nanio povrede sada pok. I. u momentu dok je isti sjedio na stolici. Dakle, u momentu kada za optuženog nije prijetila nikakva opasnost od sada pok. I, a što je suprotno zaključivanju branioca optuženog da je isti preduzeo te radnje, jer se plašio da ponovo ne bude povrijeđeno njegovo tijelo, pa i život.

Očigledno je da optuženi želi da umanjí svoju odgovornost prikazujući da mu je i dalje prijetila opasnost od optuženog koji je navodno pošao u njegovom pravcu prije nego što mu je nanio povrede.

Optuženi se suprotno izvedenim dokazima različito izjasnio u pogledu mjesta gdje se nalazila torba, jer je ustvrdio da se torba sa alatom nalazila pored stola gdje su oni sjedjeli.

Po nalaženju suda, kazivanjem da se toba optuženog sa alatom nalazila pored stola, a ne na mjestu kako to ukazuju svjedoci, optuženi želi da umanjí svoju upornost i poboljša svoj položaj.

Činjenica je da je sada pok. I. u datoj izjavi predočio da su se optuženi, kao i njegov rođak Lj. i Z.M. kada su ušli u kafanu i kada su prišli njegovom stolu ponašali drsko, te da mu je optuženi govorio “R, tvoje je prošlo”, na šta on nije reagovao, već je izašao iz lokala i čekao optuženog da se potuku, a da je optuženi odmah izašao za njim i da je tada optuženog udario dva puta šakama u predjelu lica.

Niko od saslušanih svjedoka nije potvrdio da su se navedena lica prema sada pok. I. ponašala drsko, niti da je optuženi sada pok. I. izgovorio riječi kako je to on naznačio. Niko nije ni potvrdio kazivanje oštećenog u pogledu mjestu gdje je izudarao šakama sada optuženog L. Nasuprot, saslušani svjedoci ukazuju da su oni na kraju pozvali I. da sjedne za njihov sto, što je on i uradio, a da oni nijesu prilazili uopšte njegovom

stolu. Svi svjedoci su kategorični da nije bilo nikakvog nesporazuma, niti prepirke između njih, pa ni između optuženog i sada pok. I, pa su stoga izazili čuđenje zbog čega je sada pok. I. udario sada optuženog L. Svi svjedoci su kategorični da je I. izudarao sada optuženog u kafani pored stola za koji su prethodno sjedjeli, a ne ispred kafane kao što to opisuje sada pok. I. Stoga, sud nije mogao prihvatiti kazivanje oštećenog da se optuženi, kao i L. Lj. i Z. M. prema njemu ponašali drsko kada su ušli u kafanu, jer da su se ponašali drsko, ne bi ga pozivali da sjeda nakon toga za njihov sto, što je on prihvatio i sjeo za njihov sto. Bilo bi logično da ukoliko su se prema njemu ponašali drsko da ga ne bi pozivali, a još manje logično da bi on prihvatio njihov poziv i sjeo za njihov sto.

Niko od svjedoka nije potvrdio ni da je optuženi izgovorio riječi oštećenom kako je to istakao, a sud nije imao razloga da njihovo kazivanje ne prihvati. Tim prije, što iz njihovih iskaza proizilazi da su optuženi i sada pok. I. školski drugovi, da nikada nijesu imali bilo kakavih nesporazuma, svađa ili slično, već da su živjeli u dobrim odnosima, da su se posjećivali, pomagali i često družili. Ovakav zaključak proizilazi iz iskaza svjedoka V. D. – vlasnika lokala, koji je predložio da su više puta zajedno u njegovom lokalu sjedjeli optuženi L. i sad pok. I. i da nikada nije zapazio da se prepiru, niti svađaju, niti da je bilo kada čuo da se između njih desio bilo kakav nesporazum, kao ni dana kada se desio ovaj događaj, pa stoga, po nalaženju suda, optuženi nije imao ni potrebe, niti razloga, da istom izgovori riječi "R, tvoje je prošlo".

Međutim, po nalaženju suda, i da je optuženi izgovorio te riječi oštećenom, te riječi nijesu bile takvog kvaliteta da bi uzrokovala takvo ponašanje sada pok. I, niti sadržina tih riječi može opravdati njegovo naknadno ponašanje, u smislu udaranja i nanošenja povreda sada optuženom L.

Optuženi L. u svojoj odbrani navodi i to da ga je prije nego što ga je udario sada pok. I. tri-četiri puta šakom u potiljačni predio glave izudarao svjedok Z. M. Međutim, ovakvo kazivanje optuženog, sud nije mogao prihvatiti, jer isto nije potvrđeno nijednim izvedenim dokazom. Osim navedenog, optuženi L. u istražnom postupku nije ukazao na te činjenice, a po nalaženju suda da se to desilo, svakako da bi to tada istakao. Međutim, očigledno je da isti želi da prikaže da je bio doveden u teže stanje nego što jeste kojim bi više opravdao naknadno postupanje.

Da je svjedok Z. udario tri-četiri puta u potiljačni dio glave optuženog kako on to prikazuje, a u situaciji da se to desilo za stolom u prisustvu više lica, svakako da bi oni to morali zapaziti i predložiti u svojim iskazima. Međutim, nijedan od saslušanih svjedoka nije na to ukazao, pa sud nije mogao prihvatiti odbranu optuženog u tom dijelu.

Svi saslušani svjedoci, kao i optuženi, potvrđuju da su se toga dana nalazili u alkoholisanom stanju, u koje stanje su svojom voljom doveli sebe, i svi osim oštećenog koji je saslušan kao svjedok, a čiji iskaz je bio predmet posebne analize, ističu da im je nejasno zbog čega je uopšte došlo do sukoba između sada pok. i optuženog, jer nikakvog povoda, niti razloga nije bilo za to, pa povod i stvarni razlog, po nalaženju suda, ne treba tražiti u kvailtetu ili težini izgovorenih riječi.

Vještak psihijatar G. K. se izjasnila da je u momentu izvršenja djela kod optuženog bila smanjena sposobnost upravljanja postupcima do bitnog stepena, te da je kod istog u momentu izvršenja bilo prisutno stanje jake razdraženosti, odnosno stanje jake ljutnje i straha jakog intenziteta, ali koji nijesu bili

dovoljno jaki da suspenduju razum i u potpunosti ukinu volju, obzirom da optuženi nije duševni bolesni, niti da je zaostao u mentalnom razvoju, ali takvo stanje u sadejstvu sa karakteristikama njegove ličnosti i u stanju lake alkoholisanosti u kojem se nalazio su bili od uticaja da se smanji sposobnost upravljanja njegovim postupcima.

Vještak je pojasnila da sadržinu njenog nalaza ne bi mijenjala nij činjenica ukoliko je optuženi oštećenom izgovorio riječi “R, tvoje je prošlo”.

Iz iskaza saslušanih svjedoka, kao i iz odbrane optuženog se utvrđuje da je optuženi nanio povrede sada pok. I. metalnim čekićem koji metalni dio je iznosio od 7 do 10 cm, sa dimenzijama tupine oko 4x4 cm. koji je služio za zakivanje eksera i sa druge strane oštrim dijelom koji je služio za vađenje eksera, sa dužinom drvenog nasada od oko 40 cm. i težinom od oko 400 grama.

Opis povreda po medicinskoj dokumentaciji i nalaz vještaka ukazuje da je optuženi povrede oštećenom nanio tupim dijelom čekića, a što se potvrđuje odbranom optuženog, kao i iskazima saslušanih svjedoka.

Između napada na optuženog od strane sada pok. I, prošlo je vrijeme koje je bilo potrebno da se optuženi podigne sa patosa u situaciji kada nije gubio svijest, podpomognut od prisutnih, kao i potrebno vrijeme da se pređe udaljenost od oko dva ipo metra, da se iz torbe uzme čekić i da se prođe isti put nazad, nakon čega je optuženi nanio povrede sada pok. I, a što je sve ukupno kratko trajalo, pa u takvoj situaciji postoji vremenski kontinuitet između napada sada pok. I. i nanošenja povreda od strane optuženog koje su uzrokovale smrt.

Optuženi je djelo počinio u stanju jake razdraženosti, a što proizilazi iz sadržine sadržine spisa i nalaza vještaka psihijatra, kako je to predstavljeno, usled čega je njegova sposobnost da shvati značaj svojih postupaka i da upravlja njima bila smanjena, usled napada sada pok. I, kojom prilikom je sada optuženom isti nanio tjelesne povrede, a koji napad nije skrivio.

Optuženi je djelo počinio u stanju dok je trajala ta razdraženost i povrede sada pok. I. je nanio odmah nakon što ga je isti izudarao pesnicama u predjelu glave i nanio mu povrede, od kojih udaraca je optuženi pao, nakon čega je ustao, prešao put od oko dva ipo metra do mjesta gdje se nalazila njegova torba sa alatom, iz koje je uzeo čekić, vratio se i tim čekićem nanio povrede sada pok. I, usled kojih udaraca je isti pao na patos u lokvi krvi.

Odluku da liši života sada pok. I, optuženi je donio iznenada bez razmišljanja u kratkom vremenskom razmaku posle povrede koje mu je nanio sada pok. I, pa je u pogledu vinosti postupao sa posebnim oblikom umišljaja na mah, iznenadnim umišljajem ili dolus repentinus, a koje stanje ne isključuje direktan umišljaj optuženog na lišenje života, jer takvo stanje jake razdraženosti, njegova sposobnost da shvati značaj radnji koje preuzima i da upravlja svojim postupcima nije bila isključena, već samo smanjena. Step en razdraženosti kod optuženog bio je takav da stvori trenutnu odluku da izvrši ubistvo bez ikakvog razmišljanja, ali nije isključio i umišljaj optuženog da izvrši krivično djelo.

Stoga, optuženi je djelo počinio sa umišljajem, svjestan da će nanoseći povrede sada pok. I, takvom žestinom i u dio tijela kao što je to i uradio i takvim sredstvom, lišiti života sada pok. I, pa je time i htio istog da liši života i izvrši to djelo, pa je stoga djelo počinio sa direktnim umišljajem, bez obzira što je odluku donio naglo i spontano, na mah, brzo, bez dugog razmišljanja.

Da je kod sada pok. I. nastupila smrt upravo kao posljedica udaraca koji mu je nanio optuženi, potvrđuje se nalazom vještaka za sudsku medicinu M. Š, kojim je naznačeno da je kod sada pok. I. smrt nasilna, te da je nastupila usled oštećenja po život moždanih centara zbog preloma kosti lobanje, te da su oštećenja važnih moždanih centara, prelomi kostiju, kao i druge povrede posljedice dvostrukog dejstva tupog, teškog i jako zamahnutog mehaničkog oruđa.

Svi izvedeni dokazi nesumljivo ukazuju da je to tupo, teško i jako zamahnuto mehaničko oruđe upravo čekić kojim je optuženi L. nanio povrede sada pok. I. usled kojih povreda je nastupila smrt dana 02.04.2014 godine.

Sa iznijetog, u radnjama optuženog su sadržana sva obilježja krivičnog djela ubistvo na mah iz čl. 145 KZ CG, a ne krivično djelo ubistvo iz čl. 143 Krivičnog zakonika, kako je to predstavljeno optužnicom tužioca, zbog čega je kriv i krivično-pravno odgovaran.

Odlučujući o vrsti i visine kazne optuženom, sud je cijenio sve okolnosti koje su od značaja na izricanje vrste i visine kazne, pa je je u nedostatku olakšavajućih okolnosti, kao otežavajuću cijenio njegovu raniju osuđivanost za istorodna krivična djela i istog osudio na kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina, cijeneći da je ista srazmjerna težini izvršenog krivičnog djela i društvenoj opasnosti učinio, te da će se sa istom postići svrha kažnjavanja u okviru opšte svrhe izricanja krivičnih sankcija i u dovoljnoj mjeri uticati kako na počinio, tako i na druge da ubuduće ne vrše krivična djela.

Shodno čl. 51 Kz, optuženom L. R. se u izrečenu kaznu zatvora ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru od 22.02.2014 godine, pa nadalje.

Shodno čl. 226 Zkp-a, optuženi se obavezuje da na ime paušala plati iznos od 50,00 €, koji paušal je određen obzirom na trajanje i složenost postupka i imovno stanje optuženog, a ovo u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude.

O troškovima postupka biće odlučeno posebnim rješenjem kada se pribave potpuniji podaci, a ovo shodno čl. 227 Zkp-a.

Shodno odredbi čl. 239 Zkp-a CG predstavnik oštećene porodice I. K, se radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahtjeva upućuje na parnični postupak.

Sa iznijetog, odlučeno je kao u izreci presude.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU

Dana, 04.11.2014 godine.

Zapisničar, PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA,

Radmila Duborija,s.r. Vukomir Bošković,s.r.

PRAVNA POUKA :

Protiv ove presude može se izjaviti žalba

Apelacionom sudu RCG Podgorica u roku

od 15 dana od dana prijema a preko ovog

suda.